

Akt odwołania dyrektora musi być szczegółowo uzasadniony

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport
Opublikowano: piątek, 21, marzec 2014 23:00
Bernadeta Skóbel
Odśloni: 1482

W orzecznictwie sądów administracyjnych w odniesieniu do aktów odwołujących dyrektorów szkoły ze stanowiska podkreśla się, że akty takie powinny być odpowiednio uzasadnione, przy czym istotne są wywody i argumentacja prawna zawarta bezpośrednio w uzasadnieniu podjętego aktu (por. wyrok WSA w Gliwicach z 23 sierpnia 2011 r., sygn. IV SA/GI 986/10, LEX nr 896441; wyrok NSA z 7 czerwca 2011 r., sygn. I OSK 314/11, wyrok WSA w Lublinie z 26 stycznia 2012 r., III SA/Lu 609/11).

W sprawie niedawno rozpatrywanej przez WSA w Krakowie wskazano, że powyższe wymogi nie zostały spełnione. W uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia organ wymienia jedynie zarzuty stawiane przez radę rodziców i radę pedagogiczną, ale na poparcie tych zarzutów nie przedstawia żadnych dowodów. W uzasadnieniu nie wskazano z czego organ wywiódł swój wniosek, że dalsze pozostawanie na stanowisku dyrektora zagraża interesowi publicznemu. Stawia zarzuty nieudolnego i despotycznego stylu zarządzania kadrami, braku szacunku dla nauczycieli, łamania regulaminu rady pedagogicznej, niewykonywania poleceń i wniosków Wójta, prowadzenia niewłaściwej polityki kadrowej, ale nie uzasadnia tych zarzutów poprzez wskazanie konkretnych dowodów. Nie wiadomo zatem kiedy i w jakich okolicznościach dyrektor szkoły podważyła autorytet nauczyciela, nie wiadomo kiedy doszło do złamania regulaminu rady pedagogicznej i na czym ono polegało. Organ powołuje się na pogarszające się wyniki nauczania w szkole, ale nie wykazuje, na czym polegały zaniedbania dyrektora i ich wpływ na spadek wyników nauczania uczniów. Brak też jakichkolwiek konkretów dotyczących zarzutu niewłaściwej polityki kadrowej. Nie wiadomo również jakich poleceń i wniosków Wójta dyrektor szkoły nie wykonała, poza ogólnym odwołaniem się do sprawy sprzed kilku lat dotyczącej zatrudnienia w szkole jej córki.

Ta ogólnikowość stawianych zarzutów i całkowity brak ich uzasadnienia powoduje, że sąd nie może uznać, że przesłanki, którymi kierował się organ podejmując zaskarżone zarządzenie, stanowiły "szczególnie uzasadnione przypadki" wymagane ustawą, skoro organ nie wskazuje żadnych dowodów, że one rzeczywiście miały miejsce.

Wyrok WSA w Krakowie z 25 lutego 2014 r. III SA/Kr 1342/13. Uwaga wyrok jest nieprawomocny.

Źródło: [CBOSA](#)